

[Ove Hansen.]

dan fremgangsmåde kan også medføre behagelige virkninger for bygherren, idet det samtidig kan give ham en foreløbig skattefritagelse. Endvidere kan han undlade at vedtage arkitekt- og ingeniørhonorarer, mod at teknikerne får andel i senere overskud, og endelig kan tilføjes, at den ofte betydelige kapitalgevinst, han i kraft af værdistigningerne opnår ved at anbringe penge i byggeri, også skal med i vurderingen.

Der er således mange faktorer, der skal tages i betragtning, når man skal foretage sammenligning byggerierne imellem. Jeg har med tilfredshed bemærket, at den tidligere boligminister, nu boligpolitisk ordfører for de konservative, hr. Hastrup, skal være aktiv deltager i boligbyggeriet, idet hr. Hastrup er udepeget til direktør for Dansk almennyttigt Boligselskab. Denne udnævnelse glæder mig. Gennem en årrække har jeg haft samarbejde med dette boligselskab. Jeg ved, det er et godt boligselskab, et boligselskab, der er respekteret. Jeg ved også, at Dansk almennyttigt Boligselskab med hr. Hastrup som leder får en indsigtfuld og dygtig direktør. Jeg ønsker til lykke med stillingen, og skulle det ske — hvad jeg ikke håber — at nogle af de borgerlige partier skulle være lidt hårdere ved de sociale selskaber, kan hr. Hastrup blot komme til mig. Jeg tror, vore synspunkter vil være samstemmende.

Til lovforslaget om boligbyggeri har boligministeren under udvalgsarbejdet stillet nogle ændringsforslag, ændringsforslag, som jeg anser for at være betydningsfulde. Oprindeligt gik forslaget ud på, at rentesikringen skulle være 5½ pct., men dette foreslås nu ændret til 5¼ pct. for det byggeri, der er opført i tiden fra april 1968 til juli 1971, og 6 pct. for det efterfølgende byggeri.

Når mit parti er særdeles tilfreds med denne ændring, selv om det er en stigning af renten på en halv procent fra det oprindelige forslag, skyldes det, at beboerindskuddet, huslejeindskuddet, som følge af ændringen vil kunne nedsættes fra 6 til 3 pct. Det muliggøres ved en ændring i loven om realkreditinstitutioner. Ved samtaler med boligfolk har jeg erfaret, at det høje boligindskud ofte er en væsentlig årsag til udlejningsvanskelighederne. Derfor er det glædeligt, at indskuddets størrelse nu vil kunne halveres.

Under drøftelserne i udvalget har den

tanke været fremme, om man ikke i tilfælde, hvor det ikke har været muligt at leje lejligheder ud i det nye byggeri, burde foretage en ekstra nedskrivning for på den måde at reducere huslejens størrelse. Tanken kan lyde meget fornuftig, men en sådan nedskrivning ville nødvendiggøre individuelle afgørelser inden for de enkelte boligafsnit, og det samme ville være tilfældet med hensyn til nedskrivningernes størrelse. Dernæst, hvem skulle bære tabet? Det måtte formentlig blive det offentlige, det vil sige stat og kommuner. I kommuner, hvor der er gjort en betydelig indsats for at afhjælpe bolig mangelen, kunne der opstå betydelige økonomiske vanskeligheder for den pågældende kommune, dersom tanken om nedskrivning blev realiseret.

De lovforslag, vi nu beskæftiger os med, må ikke opfattes som en endelig løsning af boligproblemet; det er love af midlertidig karakter, men love, der uden tvivl kan medvirke til lavere huslejer i det almennyttige byggeri og dermed til overvindelse af udlejningsvanskelighederne.

Folketingsudvalget har aflagt besøg på en større byggeplads, et boligbyggeri i en omegnskommune, og her så vi, hvor mange tomme lejligheder der desværre fandtes; kun 39 pct. af lejlighederne var udlejet, 61 pct. stod fremdeles tomme. Bedre blev det ikke af, at repræsentanter for kommunalbestyrelsen oplyste over for udvalget, at en stor part af de udlejede lejligheder var udlejet til pensionister. Det er naturligvis kun godt, at pensionister kan få gode boliger, men når det hovedsagelig er pensionister, der er lejere, skyldes det de særlige begunstigelser for denne kategori af lejere.

Der står for tiden ca. 4.500 nye lejligheder tomme i det almennyttige byggeri, og hertil kommer et betydeligt antal i det private byggeri. Jeg synes, det er uforvarsligt, at der står så mange tomme lejligheder, når vi fortsat har mange folk, der mangler boliger. Jeg hævde meget gerne set, at vi under udvalgsarbejdet var nået til enighed om en løsning af dette problem. Det lykkedes desværre ikke.

Når jeg havde en vis tiltro til enighed, skyldes det, at de mange ledige lejligheder jo er opført under den forrige regering; det er den forrige regering, der har godkendt projekterne, og det er også den, der har